

Мурадъ на чело. Отъ тука войската са дигна на кждѣ западъ срѣшу непријателската войска, която была събрана на Косово-Поле при границитѣ на Босна и на Сърбія.

Вечерта срѣшу деня въ който щѣше да са започне косовската битва, Мурадъ бѣше неутѣшенъ, защото вѣтъра като духаше отъ страната на непријателитѣ накарваше праха въ очитѣ на Турцитѣ. Цѣла нощъ Мурадъ са моли за помощ отъ небето и за милость, да умрѣ като мъченикъ, въ защитата на истинната вѣра, и единственыйтъ спасающій ислямъ, казувать турекытъ историцы. При сѣмнуванье облацитѣ са растворили въ благодѣтеленъ дѣждъ. Въ военныя сѣвѣтъ на непријателитѣ было прѣдложено да нападнѣтъ нощъ на Турцитѣ, но Георгій Кастриотъ отхвърлилъ това, и казуваль че нощта може да помогне на непријателя да побѣгне и да го не строшѣтъ до-кракъ. Щомъ са изесни подиръ дѣжда, двѣтъ войски вече стояхъ една срѣшу друга готовы за бой. Войската на непријателитѣ, състояща отъ седьмъ народы, споредъ турекытъ историцы, Сърбы, Българи, Бошнацы, Албанцы, Влаасы, Поляцы и даже Маджары, была тѣй разредена, што Лазаръ, сѣрбскыйтъ краль, заповѣдваль на срѣдата, зетъ му Вукъ Бранковичъ на десното крыло, а Твърдко, босненскыйтъ краль, на лѣвото. Отъ турска страна Мурадъ взе обыкновенното си мѣсто въ сѣрдцето на борбата, царевичъ Баязитъ заповѣдуваше на десното крыло, а царевичъ Якубъ на лѣвото. На първыя бы даденъ помощникъ Евреносъ бей и Курдъ ага, началникъ на Азабытъ, а на вторыя Субаштъ Айнебей и воєводата Сархджа паша. Хайдаръ, управительтъ на топоветъ, стоѣше на чело между подѣленытъ Яничары, а задъ грѣба на багаджитѣ.

Бойтъ са започена и слѣдуваше са съ голѣмо ожесточение и отъ двѣтъ страны, и вече лѣвото крыло на турската войска бѣ хванжло да са дръпнува назадъ, но Баязитъ му долетѣ на помощ и го поддржѣ. «Алмазнытъ жельза на сабитѣ, казва Сеаддеданъ, бѣхъ са вече прѣобтърнѣли въ яцинты, а огледалнытъ жельза на копята въ рубиновы, отъ многото отсѣчени главы и отъ валяющитѣ са тру-